

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

PIK VIII. Ч. 39 (782). ЧЕТВЕР, 1. КВІТНЯ 1926. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, APRIL 1st, 1926. No. 39 (782). VOL. VIII.

ДЕМОНСТРАЦІЯ КОМУНІСТІВ У ФРАНЦУЗЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ.

Комуністичні послы вітали своїх двох товаришів, які були вибрані до парламенту в нещодавній Паризі.

Париж, 30. березня. — Міністер фінансів Пере вголосив сьогодні в парламенті промову про фінансовий стан Франції, якою розпочав дебати над фінансовими законопроектами уряду.

Внедвові після його промови комуністичні послы влаштували демонстрацію і президент парламенту був принищений перервати сесію.

Два нові комуністичні послы, Дукльо й Фуриє, вибрані в Паризі минулої неділі, увійшли до парламенту і їх привітали їхні товариші комуністи, які повставали зі своїх місць і вирушили до них, співаючи "Інтернаціонал".

Президент парламенту Еріо положив капелюх на голову на знак, що сесія перервана. По

якомусь часі сесія знову відкрито.

Коли парламент знову розпочав наради, між Еріо і провідниками правих повстав спір. Еріо закидав послам правих, що вони перші розпочали безпорядки в парламенті, бо бучали на двох комуністичних послів, як вони увійшли до сали. Він сказав їм, що не буде толерувати бучання.

Париж, 29. березня. — Під час доповідних виборів у Паризі комуністи вибрали двох своїх кандидатів. Члени комуністичних послів в парламенті збільшилося тепер до 28.

Вислід голосування є ознакою, що робітництво зневіралося в обіцянку уряду зменшити кошт життя у Франції.

ГЕНЕРАЛ АВЕРЕСКУ УТВОРИТЬ НОВИЙ РУМУНСЬКИЙ УРЯД.

Перед своїм уступленням Братіану перепер в парламенті виборчий закон подібний до фашистського.

Букарешт, Румунія, 30. березня. — Король Фердинанд поручив сьогодні генералові Авереску, бувшому прем'єрові, утворити новий уряд на місці кабінету прем'єра Братіану, що зрезигнував в суботу.

Останнім чинком уряду Братіану, на закінчення його чотирирічного правління, було підвищення на кількості процентів мита на автомобілях, текстильних виробах, металевих продуктах, рідничій машинерії, будівельних матеріалах і шкірі.

Букарешт, Румунія, 26. березня. — Румунський парламент ухвалив вчора нову виборчу реформу на зразок італійського виборчого закону.

За законопроектом голосувала урядова більшість, а меншість, до якої належать націоналісти й хлібороби, здержалася від голосування.

Новий закон дуже обмежує загальне виборче право. Кажуть, що при допомозі ухвалення виборчої реформи Братіану сподіється набити у виборах і знову прийти до влади.

Та націоналісти й хлібороби, які віднесли недавно перемогу під час громадських виборів, об'єдналися до парламентарної виборчої кампанії й кажуть, що вживуть всіх сил, щоб отримати й тепер перемогу.

В КОМІСІЇ ВІДКИНЕНО ПОПРАВКИ ДО МІСЬКОГО ЧАРТЕРУ.

В комісії манітобського парламенту для доповнення законів убито вівторок дві поправки до вінніпегського міського чартеру, внесені робітничими послами.

Перша поправка домагалася скасування поділу міста на варди під час виборів до міської ради, а друга постановляла, що виборець має право голосува-

ти на мейора лише в тій варді, в якій живе.

Буржуазна більшість в комісії відкинула ці поправки на тій підставі, що вони були внесені без згоди міської ради.

В дійсності, робітничі адвермени були за поправками, але вони становлять меншість в міській раді і буржуазні адвермени їх переголосували.

ДВА НЕЩАСЛИВИ ВПАДКИ СМЕРТИ КОЛО ВІННІПЕГУ.

Минулої суботи коло Вінніпегу мади місце два нещасливі випадки смерті.

Український робітник Тимко Бабюк з Транскона, який працював на секції, був убитий локотомовою на сценарській лінії недалеко Ст. Боніфес. Він і два інші робітники їхали генд-карою і не завважали, що на них їде локотомова. Коли локотомова була вже близько них, оба робітники зіскочили з генд-кари і втіли втіти. Ба-

нюк же, замість втікати, хотів ще спрятати з треки генд-кару і його захопила локотомова та вбила на місці. Він мав 44 роки й оставив по собі жінку та шестеро дітей.

А. Дж. МекАртур з Вінніпегу, який працював при телефонічних дротах, був убитий електрикою на телефонічному стовпі на дорозі до Бирдс Гил.

Відновляйте передплату на "Укр. Робітничі Вісті"!

СУТИЧКА МІЖ КОМУНІСТАМИ ТА ПОЛІЦІЄЮ В ЛОНДОНІ

КОМУНІСТИ, ЯК БЕЗРОБІТНІ ВЛАШТУВАЛИ ДЕМОНСТРАЦІЮ, ЩОБ ЗАПРОТЕСТУВАТИ ПРОТИ ЗАСУДУ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОВІДНИКІВ ЗА БУНТ. — БОРОТБЯ ВЕЛАСЯ ЧЕРЕЗ ПІВ ГОДИНИ ПРИ ВХОДІ ДО ГАЙД ПАРКУ. — ШІСТЬОХ КОМУНІСТІВ АРЕШТОВАНО.

Лондон, 31. березня. — При вході до Гайд парку відбулася вчора позудня загальна бійка між поліцією й горожанами а 1,000 комуністами й безробітними.

Боротьба тривала через 30 минут і поліція уживала своїх кльовів в сутичці з робітниками. Крім цього шістьох робітників арештовано.

Боротьба вивязалася під час демонстрації проти ув'язнення комуністичних провідників, засуджених недавно за бунт, і рух на Оксфорд стріті був цілком застановлений.

Поліція одержала відомість, що демонстранти мають намір зробити наїзд на парламент, державні будинки у Гвайтгола та поблизькі склепи з пожирною, і подвоіла варту довкола парламентарного будинку.

Сильні резерви поліції були напоготові в Скотланд Ярд, а також збільшено поліційні кордони в інших місцях.

КИТАЙСЬКІ РЕАКЦІОНЕРИ ПЛЯНУЮТЬ ПРІВЕРНУТИ МОНАРХІЮ.

Помимо заборони властей, 5,000 студентів в Пекіні вшанували публично пам'ять своїх убитих товаришів.

Пекін, Китай, 30. березня. — Китайські реакціонери, піддержувані закордонними імперіалістами, хочуть використати теперішнє положення в Китаю і привернути монархію.

Вони плянують посадити на троні Гуанг Тунга, 19-літнього нащадка бувшої царської династії, який знаходиться тепер в Тіен Тсіні. Він був прогнанний з Пекіну минулого листопада генералом Фен Ю-Сяном, коли той став головною військовою силою в північному Китаю.

Гуанг Тунг втік був тоді до Тіен Тсіню, який знаходився більше під контролею великих держав.

Пекін, Китай, 30. березня. — Старшина мирової делегації, щоб недопустити до боротьби за Пекін між військами реакційних генералів Чан Цо-Ліна і Ву Пей-Ву а народною армією генерала Фен Ю-Сяна, не увінчалася успіхом. Війна близько 200,000 жовнірів за столицю Китаю є неминуча.

Помимо напружених відносин в Пекіні, 5,000 китайських студентів вшанували вчора публично пам'ять своїх погибших товаришів, які були убиті військом в Пекіні 18. березня.

Величава студентська маніфестація була влаштована помимо виразної заборони властей.

РІЖНІ ВІСТІ

ПЕРШИЙ ТОМ РАДЯНСЬКОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ.

Москва, 27. березня. — Тут вийшов перший том великої радянської енциклопедії, якої буде видано 30 томів. Видання всіх томів забере около шість років часу.

Редакторами енциклопедії є: Бухарін, Радек, Преображенський, Осінський і Куйбішев.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРОГРЕСІСТІВ З БУРАСОЮ.

Оттава, 30. березня. — Прогресивні й робітничі послы відбули вчора "приятельську конференцію" з Генрі Бурасою, французьким незалежним послом з Квебеку. Конференція відбулася на запрошення Бураси.

Ціллю конференції було ближче познайомлення між прогресивними, робітничими й незалежними групами відносно публичних справ у західній Канаді й провінції Квебек.

НЕЩАСЛИВИ ВПАДКИ У БРИТІШ КОЛОМБІ.

Венкувер, Б. К. 30. березня. — Статистика виказує, що протягом 1925 року в індустріальних заведеннях Бритіш Коломбі було 27,563 нещасливих випадків, під час котрих втратило життя 213 людей.

ДЕБАТА НАД ЗАКОНОПРОЄКТОМ ПРО ПЕНСІЮ ДЛЯ СТАРЦІВ.

Консервативні послы Дрейтон, Гвайт і Беннет забирали голос в дебати й виступали при законопроєкті.

Оттава, 27. березня. — В парламенті обговорювано вчора широко урядовий плян щодо пенсії на старість, однак при закінченню засідання резолюція в справі цього пляну остала неухваленою. Резолюція була внесена др. Кінгом, заступником міністра праці.

Під час дебати прем'єр Кінг заявив, що було би бажаним мати конференцію провінційних прем'єрів, або представників провінційних урядів, які обговорили би справу пляну. Він бажав би бачити, щоб плян розвинувся в систему суспільного забезпечення, однак це є лише можливе при кооперації провінцій.

Консервативний посол сер Генрі Дрейтон заявив, що нікотра з провінцій, за одним винятком, не хоче закону про пенсію на старість. Р. С. Гвайт, консервативний посол з Монпенсі на старість, однак при закінченню засідання резолюція в справі цього пляну остала неухваленою. Резолюція була внесена др. Кінгом, заступником міністра праці.

Таку пенсію мали би побирати лише британські піддані, що замешкують 20 років в Канаді і мають 70 років. Вони мали би жити п'ять років у провінції, в якій домагаються пенсії.

На підставі пропонованого законопроєкту пенсія не прислуговує для Індіанців.

ПОСЛИ ВУДСВОРТ І ГІПС НЕ ЗАКЛЮЧИЛИ УГОДИ З ЛІБЕРАЛАМИ.

Торонто, 29. березня. — Дж. С. Вудсворт, робітничий посол з Вінніпегу, вголосив тут на робітничому зібранні промову, в якій рішучо заперечив, що робітничі представники у федеральному парламенті заклали якунебудь угоду з ліберальною партією.

Він сказав, що робітничі послы вірять в силу своєї власної позиції і своєї здатності, при допомозі фермерських послів, зробити щонебудь. Спеціальні призначення він зложив одинокій жінці-послові Егнес МакФейл, яка завжди голосувала з робітничими послами.

Вудсворт сказав, що той факт, що консерватисти й ліберали є в парламенті майже в однаковій силі, дуже допомагає робітничим послам дістати те, що вони хотіли.

Як би в парламенті було 12 робітничих послів, замість двох, сказав Вудсворт, то вони були би в спроможності добитися майже кожного закону, якого захотіли би.

Вудсворт вважає, що законопроєкт уряду про пенсію на старість є робітничою побідною.

КОНФЕРЕНЦІЯ РАДИКАЛЬНОЇ МЕНШОСТИ АНГЛІЙСЬКИХ ЮНІЙ.

Лондон, 26. березня. — Тут відбулася на днях конференція радикальної меншости англійських трейд-юній, на якій виступив з докладом Томас Ман. Він висловив робітничим представникам необхідність пороблення рішучих заходів для оборони робітничих інтересів.

В конференції взяло участь більше як 1,000 делегатів від залізничників, майстерів і фабричних робітників.

В свійому докладі Ман підчеркнув небезпечне положення робітників, втворене пляном Доса. Завдяки тому плянові безробіття в Англії збільшилося.

На конференції прийто резолюцію про формування "робітничих оборонних корпусів". Ці корпуси будуть охороняти робітничих промовців від буржуазного тероризму і приміщення трейд-юній від фашистських розбоїв.

Конференція після співучаючий привіт 12 британським комуністам, що були недавно засуджені за комуністичну діяльність.

На конференції ухвалено резолюцію про негайне скликання всекраєвого робітничого конгресу для розпочаття акції проти капіталістичної офензивы.

Богота, Колумбія, 30. березня. — Експресовий потяг, який ішов з Боготи до Гіралдоту, наїхав на тягаровий потяг, внаслідок чого 20 осіб було убитих. Два вагони першої класи вискочили в ріку.

Експресовий потяг, який вів пасажирів і почту, вїхав повною силою пари на тягаровий потяг, що стояв на стації около 20 миль від Боготи.

(Республіка Колумбія лежить в центральній Америці.)

Корона, Мішіґен, 29. березня. — Недалеко звідси сценарський потяг вдарив в автомобіль, в якому їхало шість осіб, і всі вони згинали на місці.

Убитими є: Рой Смит, який їхав автомобілем, його старенька матір і четверо дітей.

\$2,823,960 КОШТУЄ КАНАДУ ІНТЕРВЕНЦІЯ.

Оттава, 30. березня. — Вислання канадійських військ на Сибір в 1918 і 1919 роках коштувало Канаду \$2,823,960. Таку інформацію одержав від уряду робітничий посол з Вінніпегу Дж. С. Вудсворт на вчорашньому засіданні парламенту.

Вашингтон, 25. березня. — Урядова статистика виказує, що протягом 1925 року в Злучених Державах було 17 випадків ліччу. Всіми жертвами ліччу були Негри.

А.Ф.П. ВІДМОВИЛА ПОМОЧІ СТРАЙКЕРАМ.

Вашингтон, 30. березня. — Американська Федерация Праці відмовила допоміти страйкуючим текстильним робітникам в Пасейку, Н. Дж.

Комітет об'єднаного фронту 16,000 страйкуючих робітників заявив готовість вступити до Федераций і просив у неї допомоги, однак президент Грін відкинув обі просьби страйкерів.

МАЛВІ ВРУЧИВ БРІЯНОВІ РЕЗИГНАЦІЮ.

Париж, 26. березня. — Міністер внутрішніх справ Малві вручив прем'єрові Бріянові свою резигнацію і вїхав за порогами лікарів до Ніцци на лікування.

Як відомо, Малві захорував після виступу націоналістичних послів у парламенті проти нього.

6,000 ІМІГРАНТІВ ЛИШЕ ЗА ОДИН ТИЖДЕНЬ.

Протягом цього тижня до Вінніпегу прибуло близько 6 тисяч імігрантів, які поселяться в західній Канаді. Є це найбільше число імігрантів за один тиждень від кількох років.

Більшість з прибулих походять з центральної Європи. Між ними є Чехословаки, Українці, Польяки, Литовці, Скандинави, Голляндці, Німці й Сербі, а також Бритійці.

ЛОЙД ДЖОРДЖ ПОЙДЕ ДО РАД. СОЮЗА.

Лондон, 27. березня. — Бувший англійський прем'єр Лойд Джордж відідає вневдовзі Радянський Союз, куди його запрошено за згодою радянського уряду.

Кажуть, що в квітні виїде до Радянського Союзу група консервативних послів. Вони поробили вже заходи, щоб одержати радянські віза.

ОПОВІСТКА.

Цим повідомляємо членів і членкинь всіх зарядів українських робітничих організацій, як центральних, так і віддільних, що гуртуються при Укр. Роб. Домі в Вінніпегу, що в п'ятницю, 2 квітня, в годині 2.30 по полудні відбудуться з Укр. Роб. Домі спільні збори всіх зарядів в дуже важній справі.

Присутність всіх членів і членкинь зарядів обовязкова. Просимо прийти на час.

Ц.В.К. ТУРФДІМ.

ФАРІНАЧІ І 5 ЧЛЕНІВ ДИРЕКТОРІЇ УСТУПИЛИ.

Лондон, 31. березня. — Кореспондент "Дейлі Експрес" в Римі повідомляє, що рівночасно з резигнацією Роберта Фаріначі, генерального секретаря фашистської партії, п'ять членів фашистської директорії також зрезигнували.

Вони заявили, що хочуть полишити Муссоліні зовсім вільну руку.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. Ю. Ляльчик, голова.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

НАДХОДЯЧІ КОНВЕНЦІЇ ПАРТІЇ ПРАЦІ.

В п'ятницю, 2-го квітня, відбуються в Онтаріо і Альберті річні провінційні конвенції Канадської Партії Праці. Резолюції не це не все. А вже напевно вони не змінять собою акції. Але вони все-ж роблять значний виховувальний і інформаційний вплив. Минулого року ці конвенції проробили добру роботу, вказавши робітничу, в своєчасних і радикальних резолюціях, провадну лінію дальшої праці. Такими були тоді резолюції про націоналізацію, про відношення до імперії, про міжнародну єдність комуністичного руху і т. п.

Цього року Комуністична Партія вносить різноманітні резолюції, щоб зафіксувати становище Партії Праці супроти об'єднаного і напівнеоб'єднаного соціального законодавства уряду Кінга, супроти ратифікації Канадою воєнного пакту (договору) в Льюкарно і т. п.

В Альберті конвенції доведеться, крім цього, визначити становище Партії Праці супроти "Фармерського уряду" підчас майбутніх провінційних виборів. Поступовання так званої фармерської партії супроти робітничого руху політичне багатогладо дечого до бажання. Вживання газових бомб проти страйкерів, переслідування дромедерських майнерів за пікетування і тому подібні вчинки зовсім не є відмінні, коли їх доконує фармерський уряд, від виниклих чисто капіталістичного уряду. Партія Праці не може увійти в союз з "Юнайтед Фармерс оф Альберта" доки ексекютива цієї організації не скаже ясно, яке її становище супроти мінімальної програми Партії Праці.

Партія Праці не повинна дозволити амбітним політикам використовувати себе для безпардонного одобрювання рекорду Грінфілда і компанії. Як-що урядовці Ю.Ф.А. відмовляться підтримувати робітничу програму, то робітники повинні постаратися зробити все можливе для того, щоб зв'язатися безпосередньо з ридовим фармерством.

Кожна конвенція місцевих частин Партії Праці, що відбувається в Онтаріо і Альберті, замаркувала дальший крок в консолідації сил Канадської Партії Праці. Виняток з поступового розвитку партії в цих провінціях становила конвенція в Квебеку, кілька місяців тому назад, де було пущено в рух брудне політиканство. Конвенція в Квебеку була реакційним збіговиськом. Квебек стався першою тріщиною в об'єднаному фронті, який було сформовано в Канаді. Незначною більшістю голосів реакційні політики і угодовці сиромогли перепахати ухвалу про виключення комуністів з партії тієї провінції. Одним з цих, що були душею цього насліддявання тактики Рамзея Мек-Доналда, був Корбет, бюрократ з юні залізничних карменів, яка тільки що вступила до партії якраз для цього.

Тепер основу Партії Праці становить юнічне членство, яке придується до партії не з поєднання, а в цілості, цілою організацією. Але в цим випадку Корбет використав цю обставину, як драбинку для переведення інструкцій одержаних ним від його імперіалістичних (юнічних) панків зі Злучених Держав. Корбет випробує американські шутки, які довели боймайкерів і телеграфістів до сесії (відірвання від партії). Але він переконується, що вигнання Комуністичної Партії з Партії Праці — цілком ише питання. Ми пропонуємо політичну акцію і помагаємо будувати Партію Праці коли то про Корбета ніхто ще нічого й не чув. Ми визнаємо делегатів юні залізничних карменів не дати себе використовувати цю політиканів — угодовців.

Комуністична Партія боротиметься проти всяких спроб розбити єдність Партії Праці. Як перешкоди, ми напружуватимемо цілу енергію в напрямі підготовки і організації канадської робітничої класної партії програми класової боротьби, незалежної політичної акції і соціалізму.

(“Воркер”.)

НАПЛИВ ІМІГРАЦІЇ ДО КАНАДИ.

Що дня читаємо в англійській пресі про прибуття кораблів з Європи з сотками й тисячами нових імігрантів. Спеціальні потяги везуть тих імігрантів переважно в західну різнину Канаду, де є землі й хліба досить і їсти нема що.

Воно й справді, коли порівняємо простори Канади з її населенням, то тут є ще місце для десятків мільонів нових мешканців. Лани тут широкі, розлогі, природні багатства колосальні й далеко ще не тільки не вичерпані, але й не розроблені. Останніми часами читаємо про золоту горячку в північному Онтаріо, коло Ред Лейку; в північній Манітобі також, кажуть, є багато золота, навіть на манах жовтим позначено його поклади (здається, тільки на манах); з Альберти також доносять про відкриття покладів золота на півночі. Нафтові джерела в різних місцевостях так і б'ють щодня величезними фонтанами... на ашальтах газет.

Отже чому-б то не навести сюди імігрантів із збіднілої Європи і не розробити їхніми руками ці багатства, а цим самим дати їм змогу людського існування?

Але ми беремо другий бік медалі й бачимо: безробіття по цілій країні, безробітні довгими рядами стоять коло бюр праці, посилають делегації до міських рад, майже у всіх західних містах Канади місцкі ради годують безробітних і протестують проти довозу до їх міст імігрантів.

В Едмонтоні місто переповнене імігрантами, які не мають де спати, що їсти, вертають пішки з тих робіт, куди їх послали, бо там ніякої роботи не оказалось. Едмонтонська міська рада на спіх ухвалює резолюцію проти довозу більше імігрантів до Едмонтону й телеграфує голові міста Едмонтону, Блечфордів, який перебуває тепер на сході, щоб він запротестував перед домініантними властями проти посилення імігрантів до

Едмонтону, щоб заявив, що міська рада не буде їх годувати й такє ише.

Про положення імігрантів в Едмонтоні писав наш робкор в минулому числі “У.Р.В.”. Інший товариш пише в листі до редакції, що перша вулиця в Едмонтоні заповнена імігрантами, на станції також повно, доложених всіх розпучливе, бо нема ні хліба, ні праці.

Те саме майже в Келгарі. Читаємо в англійському робітничому часописі “The Canadian Labor Advocate”, що в Келгарі через безробіття й голод покінчила самогубством дівчина Ф. Г. Бар, Скотландка. Опинившись без роботи й без хліба, перерізала собі ніжем горло.

Робітник Тидмен, ветеран бурської війни й останньої світової війни, пішов в тюрму, щоб лише не голодувати.

Колі-ж вводи такє тяжке безробіття, то що будуть робити тут нові десятки тисяч імігрантів? Капіталісти знають, що ті імігранти будуть робити. До цього часу, як відомо, на сніпських та державних залізничних робітниках на секціях працювали по 30 і до 38 центів на годину. А тепер Сіпіар почав вже місяцями обнижувати й ту нужденну платню. Читаємо в газетах, що Сіпіар повів з Вінніпегу 100 робітників на захід на секцію, щоб замінити ними тих старих робітників, як не хочуть працювати по 25 центів на годину.

Ще краше дбає про використання іміграційного напливу державна залізниця. Офіси тої залізниці в Едмонтоні набирають робітників по 20 центів на годину і то відкрито заявляють, що вони наймають лише тих, що не говорять по англійськи. Таке заявив Дж. Гарт, делегат безробітних, на засіданню робітничої ради в Едмонтоні.

Буржуазна преса, зазначено, а то ще й навіть поперед неї по собачому забігає жовто-білкітна українська преса, пише, що імігранти спровадяться до Канади тому, щоб дізнати добробут країни, розвинути промісел, різництво й ише благолаті.

Це є звичайна злода. Імігрантів спроваджують до Канади тільки тому, щоб збільшити зиски капіталістів, щоб вжити імігрантів як засіб для знижування робітникам й так вже нужденної заробітничої платні.

Колі-б країна спроваджувала імігрантів для того, щоб піднести свій добробут, то вона перше всего подбала-б про добробут тих тисяч робітників, які тепер є тут без праці й без кусця хліба і не викала-б годолних імігрантів, щоб їх дельшово працю замінити працю старих робітників, не робила-б імігрантів скебами з першого дня їх прибуття до цієї країни.

Добробут країни, про який так багато розписуються платні агенти капіталістів, полягає в добробуті її цілого трудового населення. Але не на нужді й голоді безробітних. На нужденний життєвий тисячів майнерів, секшинменів, лісових робітників, до них працюють за малу, жербячку платню, на нужді й розпучливого положенню новоприбуваючих імігрантів — будувати не добробут країни, але добробут та роскішне лядаче життя одиних — капіталістів, визискувачів. На цій нужді соток тисяч працюючих зростає багатство пануючих одиних.

І якраз для цієї цілі вони везуть нові імігрантські маси до Канади. Про це аж надто ясно говорять вище наведені нами факти.

Робітник.

ЖУРНАЛІСТ КАПІТАЛІСТИЧНОЇ ПРЕСИ.

Журналіст капіталістичної преси в капіталістичній державі є платним брехуном, який бреше і знає, що він бреше.

Про одну річ він може бути певний, без огляду на це, чи то його партія буде “ліберальною” чи “консервативною”, він не мусть виступати в обороні робітників. В ліберальній газеті він мусть позувати так, щоб виглядало ніби він є прихильний до робітника, подавати правдиві новинки про страйковий рух, але не писати від себе дні одної стрічки в цей спосіб, щоб це могла було прижити за проти-капіталістичний вислід. Він може розшибятися над кривдою, заподіяною князів Каролі та Евгенію Дебсові, але йому не вільно висловлюватися про місцевий страйк в який будь шкідливий для капіталістів спосіб. Він може гримати скільки хоче Муссоліні, бо Муссоліні не диктатором в американському капіталістичному світі. Приблизно раз в місяць він повинен написати етаттю в доказ добробуту. А це дуже легко. Взяти перші лінії два звіти банкові за який будь період. Одні з них рижніться від другого. Наколи цифри пізніше від

даного звіту є більш від попереднього виданого, то того вповні вистарчить для написання бадьорі передовиці на доказ “бізнесового здоров'я і промислового добробуту” країни.

Хто хоче належно пізнати типичного журналіста капіталістичної преси, хай приглянься якийсь час до методів Бризбейна в Гирстовій пресі.

Одного дня він хвалить католиків, другого Жидів, відтак фундаменталістів (релігійних ортодоксів), а далі лібералів. Слідуючі чотири дні він буде вам проклинати них, що перше хвалить. Це дає кожному нагоду кавати, “я не зриваю годюжасу з ним, але ніколи він все таки скаже таке, що мені подобається”.

І коли лише він піне хвалити Москву, то так і знайте, що в слідуючому чи в двох слідуючих числах він буде її в галеліний спосіб лаяти.

Це задовольє, бачите, обі сторони. Цайголовиша заповідь сучасного журналіста капіталістичної преси така: вчися писати для Дурнів, побирай платню і тримай язик за зубами, то будеш їсти кашку.

ВЕЛИЧАВИЙ РОБІТНИЧИЙ МІТІНГ В ЛОНДОНІ.

Найбільша саль Лондону “Алберт Гол”, що вміщає 10 тисяч осіб, була повнієнька в неділю, 7-го березня, в день мітінгу, організованого газетою “Лейбор Віклі” й Ленсборі, з метою домагається звільнення політичних в'язнів. Уже тиждень перед мітінгом були роздані вхідні квитки й тисячі, що бажали взяти участь у мітінгові, не мали змоги бути на ному. Ентузіазмом та загальним бойовим настроєм робітничої аудиторії, мітінг нагадував історичні демонстрації в тії самий “Алберт Гол” в період 1918—1920 рр.

Лідер” і Вилям Поль (комуністичний редактор “Сондей Воркер”).

Жінка ув'язненого комуніста Гарі Полита виступила від імені жінок ув'язнених комуністів. “Жінки ув'язнених, заявляла вона, вимагають звільнення заарештованих не тому, що вони їхні чоловіки, а тому, що активні борці робітничої класи, і через те стали жертвами клясового правосуддя”.

І промову покрито бурливіми оплесками аудиторії. Кульмінаційного пункту досягнув мітінг, коли всі аудиторії, тоб-то понад 10 тисяч осіб, стоячи, як один повторили в слід за Ленсборі: “Ми закликаємо жовнів, моряків і детунів відмовитися за всяких обставин стріляти в робітників та

закликаємо всіх робітників, не вступати до капіталістичної армії”.

Ця заява важлива тим, що вона збігається з “декларацією”, що за неї, як “бунтарів”, засуджено 12 комуністів. Мітінг закінчився співом “Інтернаціоналу” та “Червоного Прапора”.

На 10 квітня, коли мають бути звільнені 7 засуджених комуністів, яким скінчиться вже 6-місячний речинець, робітничество Лондону планує величезну демонстрацію до тюрми, в якій сидять комуністи. Головним кличем демонстрації буде — “звільніть й інших 5-ох комуністів”. (В тюрмі ще лишаяються Галахер, Ганнінотон, Івклін, Політ і Рост.)

Не зважаючи на надто бурхливе життя й похилый вік (він має тепер 71 рік), Лев Григорович це кресна людина, багато працює і не раз з великим успіхом виступав в Москві. Його книжка “Пол века революції” недавно видана, доводить також про його надзвичайну працездатність. В Харкові Дейч виступив зі своїми спогадами про революційний рух за останнє півстоліття, а також зі спогадами про Г. В. Плеханова

З ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

ПОСТУП НАЗАД.

В робітничій організації була поважна сила. Але товариш все ще худилася. — Може-б яось підійти та поговорити з ними. Навіщо нам ділитися на два табори? — Так, так, вони-ж такі самі робітники, як і ми. Треба лише переконати їх, доказати і все буде гаразд. — Та з ким там говорити? — Іх же всього п'ять! — І тих п'ять також повинні-б бути з нами!

Говорили, перечилися, доказували одні другим, переконували одні других і вкінці прийшли до тібб заклоучення, що треба з ними говорити. Більшість була за тим. Назначено трох товаришів, щоб пішли до патріотичного товариства та переговорили з ним в справі створення одної організації. Товариші пішли. Застали там всіх — п'ятьох. Двох курили папіроски та спльовували довкола печі. Один переглядав календар “Приятель жовніра”, а ще двох переглядали американську “Свободу”.

— Ади, ади, якого чоловіка вималювали! — Має бути мудра голова в того ридяхтора, коли такого гарного хлопа вималювали! — І з ким тут говорити? — шентав один товариш до другого.

— Мовчи! — спінув товариш за поуду.

Поздоровкалися та почали на “ріжні теми”. Вмишався один з “читачів”. — Це ви не до теми говорите, — відзивався один з товаришів, старанісь в легкій спосіб доказати йому; що він мішає те, що не треба.

— З вас таки добра тема! Ади! Сам тема і другого тема називає! — Ви-ж мене не зрозуміли, пояснював товариш.

“Читай” все таки короткіт та скажися, що товариш назвав його “темом”.

— Знаєте, вас маю, ви-ж такі самі робітники, як і ми, — говорив товариш до одного “старшого”, — чому-б нам не злучитися та разом працювати в одній організації над освідлюванням себе самих і других? — Ви добре говорите, але це не можливе. — Чому? — Ми признаємо, що ваша організація сильна, ваші члени свідоміші від членів інших українських організацій, але це не за скоро.

— Що значить за скоро? — За скоро лучитися нам. — Чому за скоро? — А тому, що треба перше національно, а потім... потім... потім... — А потім соціально — поміг товариш.

— Ади, ади, а потім так, як ви казали. — А чому-б вже за одним разом не брати і національно і соціально? — Е, це буде забагато.

— Ні, це не забагато, але це тому, що ви жите чужим розумом. І замість соціально, ви йдете наамально... Так воно й сталося. Нема тепер в тому товаристві навіть національно, а є тільки автокефально. Ось до чого їх завело наамально... Драпака.

Відновляйте передплату на “Укр. Роб. Вісти”!

ВІННІПЕГ НА ДОПОМОГУ БУДОВИ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО.

Організовані українські робітники в Вінніпегу рішили поспішити на допомогу українським робітникам в Торонто в їх старанні збудувати в себе Укр. Роб. Дім.

Вінніпегський відділ ТУРФ-Дім обговорив справу будови Укр. Роб. Дому в Торонто на своїх останніх місячних зборах в неділю, 21. березня й рішив перевести коротку, але активну кампанію за збірку жертв на ту цінь. Цю роботу поручено виконати організаційному комітетові при заряді відділу, який доповнено представниками інших українських робітничих організацій.

Перш всего рішено, щоб устроїти представлення в суботу, 10 квітня, і весь дохід з него дати на будову Укр. Роб. Дому в Торонто.

В неділю, 11. квітня, на годину 2.30 по полудні рішено скакати в Укр. Роб. Домі масово робітниче віче, на якому виступить ряд промовців, що будуть промовляти про значення робітничих організацій, а про значення Товариства Української Робітничо-Фармерської Дім для українського трудового населення в Канаді з’орема, та яку роль в освітньому й організаційному житті українських трудових мас відіграє наша робітничо-фармерська Інституція, які ми називаємо Робітничими або Фармерськими Домами.

В неділю, 11. квітня, ввечерю відбудеться в Укр. Роб. Домі великий концерт, на якому також виступлять промовці та зясуєть значення Українських Робітничих і Фармерських Домів. Дохід з концерту призначений на будову Укр. Роб. Дому в Торонто.

Українське робітничество в Вінніпегу буде старатися після своїх сил, щоб наші товариші в Торонто збудували свою освітню інституцію цього року; буде старатися тому, бо знає, яке значення для організації має власне приміщення. А така велика місцевість на сході, як Торонто, в якому є тисячі українського робітництва, повинна мати власне приміщення. Український Робітничий Дім в Торонто допоможе нашим товаришам зорганізувати довкола него незорганізовану робітничу масу, а тим самим наша організація збільшиться ще одною прекрасною інституцією й зросте членством.

Тому без дальших слів — всі дружно станемо на допомогу українським робітникам в Торонто, щоб вони в слідуючій зимовій — організаційно-освітній сезони працювали вже у власній хаті.

Кличемо українське робітничество міста Вінніпегу прийти громадно на вище згадані підприємства до Укр. Роб. Дому в суботу, 10. квітня, та в неділю 11. квітня по полудні й ввечерю. Прийти й сказати: справа будови Укр. Роб. Дому в Торонто є нашою справою!

Кімінем.

СТАРИЙ РЕВОЛЮЦІОНЕР.

(Спогад про Л. Г. Дейча.)

В Москві жие й пише ше книжки та виступав з ріжними докладами іновствель Російської Соціал-Демократичної Робітничої Партії Лев Григорович Дейч. На початку березня цього року він відвідав Харків, де також виступав зі своїми спогадами про революцію на користь пролетарського студентства.

Колі стався роскол в російській соціал-демократії, Дейч залишився з меншовиками, однак залишився в Москві, де й иніи жие та працює.

Лев Григорович народився 1855 року в м. Київі, де вчився в гімназії. З 18-літнього віку він бере активну участь у революційному русі. 1874 року, перейшовши до останньої класи гімназії, він кидає школу й іде “в народ” пропагандистом. 1876 року Дейча вперше заарештовують за звільнення з тюрми студента Лур’є, але Дейчови шастить перед судом утікати. Того-ж року він разом з Малинським робить замах на вбивство шпига Горніовича, заповдівши йому кілька рач ножем і вважачи Горніовича за сергетового, облив його обличчя сирчанним квасом, щоб унеможливити пізнання збитого. Проте Горніович не вмер і всі учасники замаху, на чолі з Дейчом, опинилися потім у тюрмі.

1877 року Дейч з Бохановським та Степановичем організують на Украні селянську змову на підставі підробленої царської грамоти про загальний переділ землі. В серпні змову викрито й 14-го вересня всіх 3-ох забирають до тюрми, звідки їм пошадито втікати за допомогою Фроленка, що спеціально для цього вступив до тюрми за доглядача. Після роскочу народницької організації Дейч приєднався до партії “Черний переділ”. 1883 року він разом з Плехановим, Аксельдором та Вірою Зазуліч утворили першу соціал-демократичну групу “Освобождение труда”. 1884 року Бісмарк видає Дейча, що тоді перебував в Німеччині, за вимогою царського уряду, Росії з тим, щоб Дейча судили як карного злочинця лише за замах на Горніовича. Суд засуджує Дейча на 15 років і 4 місяці каторги. 1896 року Дейч вийшов з каторги на поселення в Сибіру, а 5 років пізніше, в 1901 році втік через Японію до Північної Америки і тут вступив до лав соціал-демократичної партії. 1905 року Дейч нелегально вернув в Росію, його знов арештували і заслали на Сибір. Але в дорозі він утік і дібрався до Злучених Держав. Вернув до Росії після повалення царського уряду. Ріжні епізоди свого бурливого життя він описав в низій книжці, найважливішою з яких є його спогади з 16 літньої каторги. Його книжки перекладено на всі європейські мови.

НА ПЛЕНУМІ ПОШИРЕНОГО ВИКОНКОМУ КОМІНТЕРНУ.

(Загальні дискусії після доповіді тов. Зіновєва.)

ПРОМОВА ТОВА. А. БУХАРІНА.

Основне специфічне нині явище, це насамперед існування в Європі сильних соціал-демократичних партій та профсоюзів під впливом соціал-демократії, що ґрунтуються на імперіалізмі і провадять соціал-патрістичну коаліційну політику з буржуазією. Цих ризиків вивид наш Бордіґа не помітив, тому, що він виступає проти тактики єдиного фронту. Російський революційний рух не знав тактики єдиного фронту в такім масштабі, як він нині провадиться, бо в нас не було масової с.-д. партії та масових профсоюзів. Отже, покликання Бордіґи на перенесення російського досвіду на захід зовсім не переконують, бо на заході, де є ці передумови, слід уживати тактики єдиного фронту.

Аналіза сучасного становища показує відносне зміщення буржуазії, але бо тільки відносне. Нейтралізація, заявляючи, що стабілізація капіталізму незначна в Чехословаччині, бо там капіталізм не звужаючи на кризі, все ще виявляє деяку сталість. Новий момент сучасного стану капіталізму позначається і в тім, що Європа дедалі все більш пасує перед Америкою, а також у тім, що на цьому ґрунті помічається значна радикалізація робітничого руху Європи. Тут слід зазначити, що зміщення міжнародної ваги Америки викликало деяке поправління американського робітничого руху. Це пояснюється тим, що ролія культуривання робітничої аристократії перейшла від англійської до американської буржуазії. Зміщення С.Р.С.Р., зміщення його впливу на міжнародний рух перетинає шлях до розвитку капіталізму. Соціал-демократія намагається стати на заваді процесові радикалізації робітничого руху, чим слід пояснити намір соціал-демократів пригнати Американську Федерацію Праці до Амстердамського Інтернаціоналу.

При цій загальній тактиці соціал-демократії слід зазначити обидні маневри її лівого крила. Наприклад, Отто Бавер, провідник австрійської соціал-демократії, сподівається від співробітництва австрійських кооперативів з господарними органами С.Р.С.Р. на здійснення соціалізму, тоб-то він сподівається на революційну без революційної боротьби. Два найважливіші завдання сучасного моменту — якити тактику єдиного фронту та робота з профсоюзом — виходять з конкретного стану речей. У першій стадії живання тактики єдиного фронту Комінтерн

скеровує найдуцжі удари супроти правої небезпеки. Чи є нині права небезпека? Звичайно, є в окремих секціях і, наприклад, у Франції це навіть найгрозливіша небезпека. Денде ця небезпека існує у звичай. Але є в Комінтерні ультраліва небезпека, що позначилася в нерозумній потребі опанування широким мас, а з цього на практиці виходить відмова від уживання тактики єдиного фронту, а також недоцінка значіння роботи партії в профсоюзах. Бордіґа, що виступає тут завжди все ті самі промови, і стоїть, як нерухомий полюс, найвиразніше формулює позицію ультралівих. Бордіґа та ультра-ліві механічно переносять методи часу революційного періоду, бурі й натиску (що за інших обставин можуть знову бути хоча б не потрібними) на нинішній зовсім інший час. Тому вони не зуміли знайти підходу до соціал-демократичних робітників, до роботи в профсоюзах та до часткових метод. Останніми часами ультра-ліві настрої були халекко дужчі, як ультра-ліві фракції. Навіть цілі партії пройнялися ультра-лівою, характерним прикладом цього може бути німецька компартія перед франкфуртським з'їздом.

З приводу цієї тактики на тому конгресі, де було поставлено питання про єдність профруху, багато делегатів висловилося проти цього, заперечуючи, що цю тактику визначено тільки на те, щоб допомогти МекДоналдові. Тов. Зіновєву і мені довго треба було доводити абсурдність таких тверджень. Кожний бачить, що ця тактика була єдино правдива, що утвердження англо-радянського комітету єдності дало свої наслідки.

В Англії наша партія, вживаючи тактику єдиного фронту і провадячи боротьбу в профсоюзах, досягла помітного успіху. Деякий успіх у цій діяльності ми можемо ствердити також у Німеччині. Бордіґа заперечує, що більшовізація визначає тільки організаційну перебудову партії на основі виробничих ячеек. На це ми відповідаємо, що без правильно організації не може бути революційних перемог, а без правильно організації — не може перемогти ніяка доладна організація.

Коли Бордіґа заявляє, що ячейки не можуть бути основою партійної організації, бо, мовляв, робітники мало цікавляться політикою, то цим він показав свою невру в силу робітничої класи. Це — опортуністичний погляд, це — повне заперечення революційної перспективи.

речення революційної перспективи. Бордіґа висловився теж проти залізної дисципліни. Це теж відгонить опортунізм, бо компартія готується до громадянської війни, а без дисципліни в ній перемогти неможливо. Бордіґа домагається вільності фракції, при чому покликається на приклад Леніна, який теж організував фракції. Але він забуває, що Ленін організував фракцію внутрі соціал-демократії. Ми не збираємося вступати ні до П. Інтернаціоналу, ні до Ліги Націй, і тому ми відкидаємо механічне перенесення революційного російського досвіду в питання про фракції. Зіновєв правильно сказав, що наша позиція в німецькому та французькому питанні правильно характеризує нашу лінію. Нам ще довго доведеться боротися проти ультра-лівих і правих небезпек. Як-що ми це здійснимо, то Комінтерн після пленуму ще більше зміцніє, не зважаючи на всі супротивні проявлення наших ворогів.

ми відкидаємо механічне перенесення революційного російського досвіду в питання про фракції. Зіновєв правильно сказав, що наша позиція в німецькому та французькому питанні правильно характеризує нашу лінію. Нам ще довго доведеться боротися проти ультра-лівих і правих небезпек. Як-що ми це здійснимо, то Комінтерн після пленуму ще більше зміцніє, не зважаючи на всі супротивні проявлення наших ворогів.

(Далі буде.)

ОСЬ ВОНО ЯК!

(Бери Петре на розум.)

Цю коротеньку характеристику про те, як на Радянській Україні лоняться старий побут, беремо з харківських "Вістей". Треба, щоб її перечитали всі українські Петри і звали собі на розум.

Сонька з чоловіком Петром десять років прожила і чоловік її був хазяїном над нею на зразок того, як буває хазяїн над кіньми.

— Ей, ти, скорше там кінш свою роботу, — гукав Петро увечері, повернувшись з роботи, повечерявши, не зважаючи на те, що Сонька також працювала в фабриці та на те, що прийшовши до дому з роботою їй треба було зварити їжу, білизну-попрати, в кімнаті прибирати.

Петро одержував гарну плату на заводі і частенько з товаришами піччив. Забирав і Соньчину плату, вимагаючи від неї повного звіту з кожної виплати.

Плакала частенько Сонька від рук чоловіка; іноді він бив її, коли вона щось не так зробила, або пробувала заперечувати йому. Коли революція знищила попівські закони, Сонька почала ходити на збори до клубу, на лекції, де й пізнала, що тепер нові закони, які не дозволяють чоловікам

бути хазяїнами над жінкою, як над худобою, і що ці закони роблять жінку рівноправною з чоловіками в усьому.

— Ти Петре, не кричи, тепер немає старих законів і я маю таке-ж самісіньке право, як і ти, — спокійно відповідала Сонька на незаконні вимоги чоловіка.

— Я дам тобі закони! — ретелував Петро, кидаючись до Соньки.

— От бачиш, Петре, ви нас жінку вважали ввесь час за дурних, а от виявляється, що ти дурніший за найдурнішу бабуню через те, що ти лаєшся, кричиш, але що-ж ти мені можеш зробити, бити, не маєш права... Не подобається тобі зі мною жити, можеш іти на всі чотири сторони, — твердо відрубувала Сонька, одягалася і йшла до клубу на жіноче свято.

Довго сидів Петро на стільці приголомшений словами жінки і думав:

— Усе пропало, тепер з нею нічого не зробиш, тому що закони... доведеться скоритися і жити на рівних правах.

Пізно повернулася Сонька з клубу, постукала, Петро відчинив мовчки двері.

В. Куряков.

ШЛЮБНЕ ПРАВО В РАД. СОЮЗІ.

В українських радянських газетах тепер широко дискутують про права сучасного-там шлюбу.

В харківських "Вістях" читаємо про головні основи шлюбу в Радянському Союзі такі точки:

- 1. Цілковита воля шлюбу (без ніякого примусу з боку батьків, чи кого-б там не було).
- 2. Цілковита рівноправність чоловіка й жінки (ніяких переважок-влади чи опіки чоловіка над жінкою, ніякого накілдання привиць і т. ин.).
- 3. Цілковита воля розводу (за бажанням кожного з подружжя й без всяких обмежень).
- 4. Спільність майна, придба-

ного подружжям (домашня праця жінки прирівнюється до праці чоловіка).

5. Взаємний і рівний обов'язок подружжя підтримувати один одного, коли хтось із них втратить працездатність, або опиниться безробітним.

6. Обов'язок обох батьків утримувати своїх неповнолітніх дітей зовсім незалежно від оформлення шлюбних відносин між батьками (зовсім виключається поділ дітей на законних чи незаконних, шлюбних чи позашлюбних).

7. Батьківські права дається й обороняється лише настільки, наскільки це потрібно для забезпечення інтересів дітей (інтереси дітей перш за все, права дітей вище від батьківських).

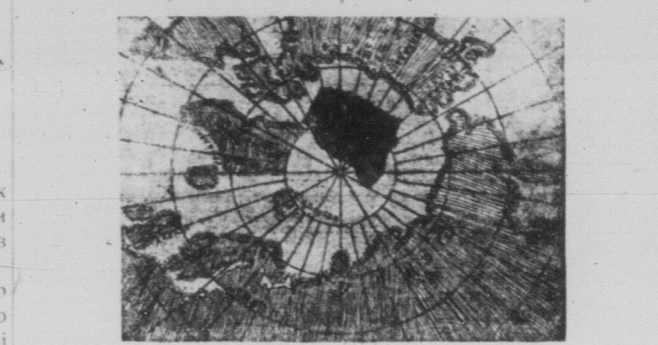
3 поля науки і техніки

В МАНДРІВКУ ДО ПІВНІЧНОГО БІГУНА.

Північний бігун став магнітом, який притягає до себе дослідників з цілого світа вже довгі роки й до якого ніодни з них ще не достався. Минулого року відомий норвезький дослідник підбігунівих околиць

ся до північного бігуна аж дев'ять експедицій. Всі вони будуть летіти різної форми дирижаблями, або аеропланами. Збираються летіти такі:

1. Американська експедиція Барлета, під проводом капітана Роберта А. Барлета, який відвідував вже підбігуніві о-

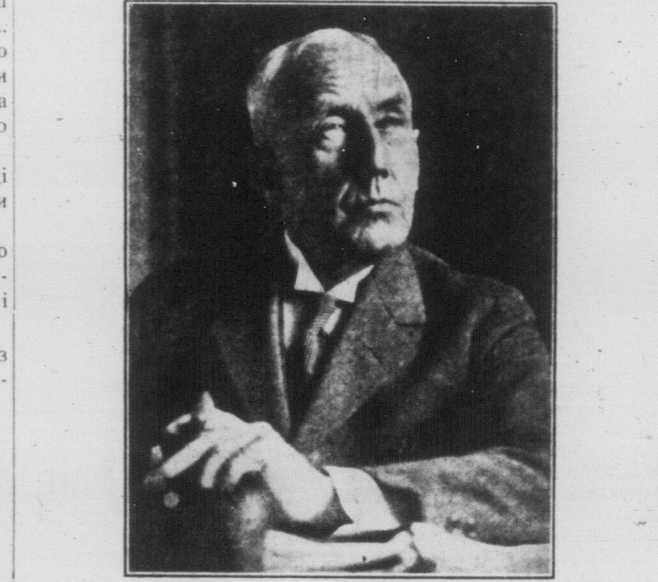
Північний бігун і його околиці. Чорна пляма — це недовідажені ще протрості північного бігуна.

Амундсен старався дібратися до північного бігуна на аероплані й це мало не коштувало йому життя.

День і ніч борюся Амундсен і його товариші з льодами, снігами і вітрами, прочищаючи місце на льодах, щоб залетіти аеропланом та верну-

колиці. Його партія буде летіти аеропланом і маючи ба метри північний бігун, думає відвідати острів Врангеля.

2. Експедиція Амундсена-Елсворта (норвезька) полетить дирижаблем, який збудовано в Італії. Ця експедиція має складатися з 18 осіб. Вона

Норвезький дослідник підбігунівих околиць Ровад Амундсен.

ти назад до живого світа. Однак це не тільки не застрашило цього смирного дослідника, але заохотило його самого до дальшої праці і багатьох інших дослідників.

Американські газети доносять, що цього року виб'ються ських прав).

8. Зовсім не визнається юридичної сили за релігійним шлюбом, формальна рестрація шлюбів лише в органах радянської влади.

9. Особлива охорона прав матері (обов'язок батька утримувати матір підчас вагітності, годівля дітей та ин.), незалежно від оформлення шлюбних відносин.

почне летіти з острова Шпіцбергена і думає перелетіти через північний бігун до Аляски.

3. Французька підбігунівіа експедиція під контролею французького уряду. Провідником її є капітан Джуліанс де Павер, і вона ще не вирішила чим полетить — аеропланом чи дирижаблем. Вона полетить з землі Франца Посифа прямо до північного бігуна і тим самим шлюбом верне назад.

4. Шведська полярна експедиція Гаммера. Г. Г. Гаммер добре відомий полярний дослідник, який їздив в останній експедиції з Амундсеном. Він планує летіти аеропланом і тим самим шляхом, яким літав останній раз Амундсен.

5. Бритійсько-норвезька експедиція полковника Т. Гремма, який в 1919 році кривув до Злучених Держав з наміром летіти через Атлантийський океан.

6. Радянська полярна експедиція, яку планує уряд Радянського Союзу. Радянська експедиція полетить на аероплані "Ленін".

7. Детройтська полярна експедиція, яка буде складатися з військових, морських і цивільних летувів.

8. Незалежна експедиція, яку організує лейтенант командир Річард Е. Бирд в Винчестері, Злуч. Держави. Цю експедицію фінансують Джон Рокі-Фелер (старший) та, Едсел Форд.

9. З Німеччини виб'ється до північного бігуна др. Гуго Екеннер, голова цепенських заводів, який свого часу прилетів був до Америки з дирижаблем "Лос Енджелес", побудованим в Німеччині для уряду Злуч. Держав. Екеннер виб'ється до північного бігуна в спеціально побудованім для того човні.

Отже аж дев'ять експедицій готуються летіти. Чи полетять всі вони — невідомо ще. А як полетять, то чи вернуться всі вони назад — це також питання. А чи долетять вони, або котрась з них до північного бігуна — будемо знати тоді, як це вони зробить. Однак — полетять, бо надто вже хочуть ці люди знати, де є той північний бігун і що коло него робиться.

3 РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ. УКРАЇНСЬКА ПАПЕРОВА ПРОМИСЛОВІСТЬ.

В біжучому господарчому році працює на Україні 9 паперових фабрик. Після плану Всеукраїнської Ради Народного Господарства виробництво українського паперового тросту повинно осягнути в біжучому році 25 тисяч тон паперу. Робітників zatrudнює трост 2.900. На поправу фабрик призначено 7 і пів мільона карбованців.

83,500,000 КАРБОВАНЦІВ НА УКР. ПРОМИСЛОВІСТІ.

Українські трести призначити на відбудову фабрик на Україні в цьому році 83 і пів мільона карбованців.

ФАБРИКА-ШКОЛА.

Комітет харківської Бірки Праці приступив до організації в Харкові механічного залізнично-лінійної фабрики-школи. Ціллю фабрики є підготувати дітей на кваліфікованих робітників металургії. В першу чергу буде прийнято в фабрику 250 безробітних підростків. Урохомлеття має наступити в квітні.

ЛЕНІН В ЖОВТНЕВІЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

(За редакцією В. Чубаря.)

(Продовження.)

Боязко й лячно робиться, коли починаєш міркувати над цим німом, але також красномовним свідомством офіційного документу. Боязко за ту самітність, що в ній опинився Ленін очевидно несподівано для себе самого, в той момент, коли нашої партії доводилося брати в свої руки стерно пролетарської революції. Дивно, що тепер, після багатовітньої перевірки цієї тактики на ділі, уявляється незрозумілим, як могли дійти до такої паутиანი наші найкращі товариші, що в них було стільки років професійно-революційної практики. Пояснюється все те лише тим, що тоді в нашому партійному осередкові, не виключаючи й де-яких з видніших наших товаришів, сучь Жовтневої революції ще далеко не була з'ясована...

Нарешті, в Петербурзі, в Смальюму. Дві кімнати, які межують з кабінетом Леніна. Надзвичайна простота прийому. Простий стіл з чорнильницями, канала та кілька віденських стільців — ось обстановка раднаркомської вітальні за тих часів. Далі канцелярія, що просто веде у кімнату Леніна. Велика, напівпуста. Три простих столи, з друкарською машинкою, дві шафи, кілька стільців, та проста, нашвидку збита вішалка біля дверей до кабінету Леніна, що на ній здебільша висіли пальто відвідувачів. За кілька хвилин я вже був у кабінеті Леніна.

— Ну, ось, ми вас вже давно чекаємо, тов. Шліхтер, — зустрів мене Ленін з тією товариською привітністю, яку він виявляв завжди не лише в особистих, але й в ділових зносинах, — чого це ви так довго збиралися?

Розповідаю Леніну — весь увага. Праве око примружене, ліве зосереджено вглядається в мене.

— В найближчому засіданні Раднаркому буде оформлено ваше призначення на комісара земельних справ, — закінчує наше ділове побачення Ленін. — Але було-б добре, як-би ви зараз почали приймати селянських делегатів з місць. Потрібні конкретні пояснення й інструктування місць про практичні заходи, в зв'язку з декретом про конфіскацію землі. Баритися з цим не можна, а робити це нема кому. Далі негайно треба взяти міністерський апарат до своїх рук і спішно виробити закони про землю. В канцелярії вам передадуть всі справи й матеріали.

Ось коротенько формулювання програм першочергових робіт, накреслених Леніном, — програм, який в скритому вигляді повинен здійснювати стару ідею Леніна і партії: пролетарська революція переможе лише при умові союзу робітників та селян.

За кілька днів в роботі мій трапився такий випадок: чернігівський селянин, сивобородий старий, з делегації, яка приїхала до раднаркому для з'ясування земельних питань, невідступно прохав:

Я хотів показати Леніна старому, але знаючи, як не любить Ліч всілякі "зустрічі", був в ніякому становищі.

Я вдовів до нього селянина, і треба було бачити за дві-три хвилини це осяяне щастям обличчя сивого старого, коли він вийшов з кімнати Леніна.

— Дякую, товаришу, — сказав він мені. — Тепер я все розповім вдома.

ЯК ПОВЕДИВСЯ ЛЕНІН ЗІ СЛУЖБОВЦЯМИ.

(Сповіді робітничі.) Я не вмю писати красиво, але мені хочеться розповісти про те велике щастя, яке мені припало на долю. З Жовтневої революції 1917 року і пізніше я працював в Кремлі, близько біля нашого дорогого й великого проводиря, товариша Леніна. Я виконувала різну роботу в канцелярії Раднаркому. Протягом дня повзамої руки проходили сотні паперів до Володимира Ліча. Майже безперервно приходили одна по одній делегації в 9 год. ранку в найрізноманітніших справах до т. Леніна. Всіх він вислухував, давав свої поради, підбадьорював, і всі йшли задоволені до дому, у всіх був відпочинок, а Володимира Ліча після цілоденної праці чекало засідання Раднаркому, й тяглося воно часто-густо кілька годин.

Ще після того Ленін переглядав цілі купи паперів. Не зважаючи на таку колосальну напружену працю, не зважаючи на втому, він, наш дорогий вчитель, знаходячи час запитувати ще й про стан здоров'я співробітників, що працювали в його канцелярії. Одного з таких співробітників він кілька разів відправляв до санаторію, і той досі живий, а Леніна немає.

В мене немає снів, щоб схарактеризувати що мить, що силу нашого проводиря і в той-же час скромного лютого товариша, що без всякого високомірства й роздратування пояснював мені незрозуміле в моїй роботі.

Завжди спокійний, рівноважний, стараний, він того-ж самого вимагав і від нас. Невиконання його наказів він карав тим, що примушував виконувати писати собі догану. Цю писану догану з його підписом клади в теку злочинів по посаді. Таку догану одного разу писала й я собі за те, що затримала один папір. На мою думку папір не мав негайного характеру й я затримала його на чотири години.

— Вас треба чотири рази розстріляти, — мовив Володимир Ліч, — і звелів написати догану. Але коли виявилось, що я мала рацію, тов. Ленін розірвав мою догану, і надалі, раніш ніж писати догану, вимагав, щоб ми раніш довели свою невинуватість.

Бачила я Леніна й роздратованим. Коли він дізнався, що йому збільшили утримання, (це було в березні, або квітні 1918 року), він заклави руки за жияета (його звичай) бігав по кабінету, кажучи до Волод. Дм. Бонч-Бруевича:

— Нащо це? Хто вас прохав про це? Хто вас про це прохав? Під час есерівського повстання, Ленін всю ніч працював, і з нами м'ясні консерви та шуктував над т. Шліхтером з приводу того, що есери відняли в нього авто. Тов. Шліхтер відповів:

— Але-ж при мені залишився мій ноган. У відповідь на це Ленін сказав: — Нащо ім ноган, коли вони стріляти не вмюють. Цілять в Кремль, а влучають в Арбат. (Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА КАРПАТСЬКА НІЧ що недавно вийшла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то посправайте купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не трагити вона вартості навіть тоді, як ви перечекаєте її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читате, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечекаєте до кінця. Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшний події в старому краю. Читачи "Карпатської Ніч" в різноманітні багато читачів і в найбільш приступний спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладнина з артистичним малюнком в двох кольорах. КУПІТЬ, А НЕКОЛИ НЕ ПОЖАЛИТЕ! РОЗПОВІСЬОДНОЮТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ. Вислідуйте диліжентно за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилити на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

